

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. Proponuntur & resolvuntur aliæ quæstiones circa matrimonium infidelium conversorum ad fidem Christianam, & divortium inter illos instituendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

que tamen hoc tam carnale, quam spiri-
tuale adulterium excipitur, illud quidem
ob fidem thori fractam, hoc ob pericu-
lum perversionis. Quod si tamen uxor
à viro in hæresin lapsa, propria auctori-
tate divertis, compelli potest, ut ad eam,
si fidem iterum amplectatur, redeat; si
verò per iudicium Ecclesiæ ab eo sepa-
rata fuit, compelli non potest, ut ad eum
conversum redeat, *c. De illa b. h. e.* po-
sitis quod religionem ingressa, & pro-
fessa fuerit (ut ne scilicet textus huius
*c. De illa, & sequentis capituli contradi-
cant sibi) quod facere liberè potest.*

§. VI.

*An sicut conjugale vinculum non
dissolvitur, altero conjugum fidelium in
hæresin vel infidelitatem lapsa, ita etiam
si unus ex infidelibus conjugibus conver-
tatur ad fidem, dissolvatur vinculum
conjugii, & conversus aliud matri-
monium inire possit?*

R. Respondetur per hoc, quod unus fi-
delium in hæresin vel infidelitatem
labatur, non dissolvi vinculum matrimo-
niale, ut ex dictis jam patet, patet tamen
etiam ex *c. Quanto 7, b. r.* quod si ex con-
jugibus infidelibus, alter ad veram fi-
dem convertatur, & transeat, alterà in
sua infidelitate permanente, & vel om-
nino non, vel non sine blasphemia divini
nominis cohabitare volente, vel ut per-
trahat conversum ad peccatum mortale,
ac pervertat, poterit conversus, ad se-
cunda vora transire, relicta pertinaci &
perversa conjugè, in sua infidelitate;
quod hodie etiam in eo casu præceptum
est, quo infidelis conjugis cohabitare vel-

Compend. Pirking.

let conjugis fideli, etiam sine injuria cre-
atoris, & sine inductione ad peccatum
grave, ob periculum saltem seductionis,
sive deinde hoc subsit ex propria fragili-
tate, sive ex malitia infidelis, conceden-
te domino hanc matrimonii dissolutio-
nem in favorem fidei. Probabilius tam-
en est, quod matrimonium in tali ca-
su fidelis taliter conversi cum infidelis
non dissolvatur ipso jure, per solam con-
versionem, sed tum demum, quando
conversus aliud matrimonium inivit,
quia si velit relicta in sua infidelitate uxor
v. g. sequi postea maritum, & ad fidem
etiam converti, vel saltem cohabitare
illi sine injuria creatoris, & sine in-
ductione ad peccatum mortale, tenetur
eam fidelis maritus, si nondum alias nu-
ptias contraxit, recipere, in baptismo
enim non conjugia, sed crimina solvuntur.

§. VII.

*Proponuntur & resolvuntur alie
questiones circa matrimonium infidelium
conversorum ad fidem Christianam,
& divortium inter illos insti-
tuendum.*

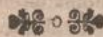
EX *c. Gaudemus g. h. r.* habemus pri-
mo, quod infideles in gradibus à
jure Canonico tantum prohibitis matri-
monialiter conjuncti, non debeant à se
invicem separari, si postmodum ad fi-
dem convertantur, cum illi in sua infi-
delitate constituti legitime contraxerint,
nullo impedimento, purè Canonico,
eorum matrimonium dirimente, eò quod
Ecclesia nullam in illos habeat tum tem-
poris jurisdictionem, & eorum in infi-
delitate contracta matrimonia, verissi-

Vuu u mura

num fiat Sacramentum, per baptismum, ab illis susceptum, quamvis nullus novus expressus consensus in hoc Sacramentum interveniat.

Secundò habemus ex *cit. c. Gaudemus*. quòd infideles ad fidem conversi, si plures priùs in sua infidelitate habuerint uxores, primæ adhærere debeant, dimissis aliis, quia nulli unquam licuit plures simul habere uxores, nisi, cui divinâ revelatione hoc fuit concessum, prout in antiqua lege concessum legitimus Patriarchis.

Tertiò habemus ex *eodem c. Gaudemus*. quòd Paganus, si repudiata suâ uxore, ad fidem conversus aliam duxerit, cum tamen illa ad fidem etiam conversa maritum sequatur, repudiatam talem in infidelitate uxorem recipere debeat in matrimonij consortem, & ab illa, quam post repudiatam primam duxerat, recedere, etiamsi hæc repudiata cum alio jam contraxisset, cum enim hoc legis Evangelicæ tempore libellum repudij dare nulli ex lege Divina concessum sit, consequenter nulla fuit repudiatio illa, sed vinculum legitime contracti matrimonij indissolutum permanebat, ergo si ad fidem utraque pars convertatur, ad se invicem, ut veri conjuges redire debent, non obstante, quòd in infidelitate alia matrimonia contraxerint, quæ ob vinculum prioris matrimonij nondum dissolutum, nulla fuerunt.

S. VIII.

An Ecclesia dispensare possit, infideles conversi ad fidem conversi possint matrimonium cum relicta uxore fratris sui defuncti?

Prohibetur quidem à Posidonio *c. Deus qui 9. b. 2.* ut ne talesinceps, postquam fidem Christianam susceperunt, sibi matrimonialiter copulentur; quòd tamen in infidelitate huc positi talia matrimonia cum relicta fratrum suorum uxoribus contraxerunt, non prohibet illos manere in suo conjugio, & hoc uti, si tamen fratres illi sine prole ex tali conjugio decedissent, quòd juxta legem Mosaicam uniusque testamenti Judæis licebat, ad hoc etiam attendente Ecclesiâ.

S. IX.

Quæ sit pena mulieris infidelis viam mariti sui, si inde homicidium sit secutum.

Ex dictis, & *exc. figura 1. b. 2.* patet, quòd molet talis uxor in pœnam commissi viricidii, contra matrimonij contrahendi post mortem sui mariti, ita ut non tantum viricidium, sed etiam viricidium impedimentum impediens, de antiquo non sit, hodierna tamen consuetudo non observat hoc impedimentum impedire, modò non interveniat impedimentum criminis dirimens matrimonium cum illo, qui in necem innocentis mariti cum conjugè machinatus est.